

Ord, hvorefter Ministeren bemærkede, at han kunde slet ikke udtale sig om denne Sag. Han havde nemlig faaet et Brev, hvori man meddelte ham, at man havde tilsendt ham Tegninger, Planer og Over-slag, men disse havde han slet ikke modtaget og kendte derfor intet som helst til Sagen. Dernæst udtalte Forslagsstilleren, at saa maatte Papirerne ligge et eller andet Sted, formodentlig i Rigsdagens Bureau, hvor man ikke havde faaet Besked om at sende dem til Ministeren. Jeg har ikke fundet, at Historiens Aarbøger have optegnet noget som helst mere om dette Forslag, en Bane fra Lunderskov til Vorbasse; med denne enkelte Episode ophøre alle Beretninger om denne Sag, og den synes ikke senere et Øjeblik at have beskæftiget det høje Ting. Denne Lunderskov—Vorbasse Bane har haft et ligesaa kortvarigt Liv som Kobbersmedens Søn, hvem Forældrene havde tænkt skulde være Præst, men saa døde han, da han var 4 Dage gammel. Jeg kan saaledes ikke erkende, at Egnen har i nogen særlig Grad vist, at her var dens principale Standpunkt, at den først og fremmest vilde over Lunderskov. — Med Hensyn til de forskellige Andragender, der ere komne fra Forretningsudvalget, og som ere tiltraadte ogsaa af Kolding Byraad, hvad vi ogsaa talte om i Fjor, da Sagen var til Behandling, stiller det sig jo saaledes, at saalænge man troede, den anden Vej var ufremkommelig, maatte man tage det næstbedste, eller i hvert Fald det, man antog var det eneste mulige. Jeg skal erindre om, hvorledes dette Andragende, tiltraadt af samtlige Sogneraad, begynder. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier deraf; det begynder med Ordene: „I mange Aar er der følt stærk Trang til en Jernbaneforbindelse mellem Kolding By og det store vestlige Opland, der har Jurisdiktion i Kolding, og hvortil Vejlængden er indtil 7 Mil.“ Andragendet betoner altsaa først og fremmest, at der er Trang fra Egnens Side til at komme i Jernbaneforbindelse med Kolding By, som er deres Jurisdiktionssted. Det samme fremdrages i et nyt Andragende af 7de Marts 1900 fra Forretningsudvalget for samme Bane; ogsaa her fremstilles først den stærke Trang til at komme i Forbindelse med Kolding By, hvor Tingstedet er. — Den ærede Ordfører omtalte et til Udvalget indgivet Andragende fra Beboerne i Veerst-Bække Sogn, som jeg kort berørte før, da jeg havde Ordet. Det var, synes jeg, ret mærkelige Udtalelser, som den ærede Ordfører

kom med om de Beboere, der i Tillid til, at det høje Ting eller et af Tinget nedsat Udvalg vil høre, hvad de har paa Hjertet og overveje det, henvender sig med et Andragende til os. Det ærede Medlem var i Tvivl, om det var Mennesker, der havde underskrevet, om det var Mennesker eller Beboere. Jeg mener, at har det været Beboere, saa har det vel ogsaa været Mennesker. Den ærede Ordfører vidste ikke, om det var Husmænd eller Gaardmænd, men det forekommer mig, at det ogsaa har mindre at sige, hvor mange af dem der er Gaardmænd og hvor mange der er Husmænd. Ogsaa de af Egnens Beboere, der kun eje et Hus, have Interesse og Gavn af at faa Jernbaneforbindelse og af at faa Jernbanetrangen afhjulpen paa den bedste og heldigste Maade. Og naar det er oplyst, at Andragendet er underskrevet af 93 Personer, medens hele Antallet af det paa-gældende Sogns Beboere er 112 eller 116, saa kan man nemt se, at det er de allerfleste af Sognets Beboere, baade Gaardmænd og Husmænd, der have underskrevet. Naar den ærede Ordfører talte om, at disse Beboere vare komne til at underskrive „under falske Forudsætninger“, saa finder jeg, at dette er et stærkt Udtryk. Jeg har ingen Anelse om, hvem der har sat sig i Spidsen for denne Ansøgning om Banen, men jeg forudsætter, at det er Mænd i det paa-gældende Sogn. Og at det saa skulde være gaaet saaledes til, at der dels har været Folk, som vilde gaa omkring med en Adresse, lokkende Folk til at underskrive under falske Forudsætninger; og at saa nogle og halvfems af 116 Beboere i Sognet og et lignende Antal i det andet Sogn, lod sig lokke paa den Limpind at underskrive under falske Forudsætninger, det synes mig ganske utroligt. Jeg mener, vi maa betragte denne Henvendelse fra disse Beboere ganske paa samme Maade, som vi betragte andre Adresser, vi modtage. Den er underskrevet af Beboerne, og vi have ingen Grund til at tro andet, end at de have vidst, hvad de skrev under paa, og at den Adresse, de underskrev, udtrykker deres Ønske og deres Opfattelse af Sagen. Naar der henvises til, at ved et senere afholdt Sogneraadvalg blev de Kandidater, der have været kendte som Tilhængere af Lunderskovlinien, valgte, medens Tilhængerne af Koldinglinien kun fik en Minoritet af Stemmer, saa tror jeg ikke, at dette Valg kan betragtes som et Udtryk for Stemningen i saa Henseende. Sogneraadet vælges for 6 Aar, og jeg antager, at disse Beboere ikke bare have